

corpore vel possessione: aut fama vel amicis vel
inquitum per hoc potest in populo scandalizari: gnatari
vel confessio magis odiosa seu minus dilecta. aut
magis onerosa. vel minus preciosa reputari
tunc raro et nunquam potest contingere quod ex reuelatione
peccatorum in confessione auditorum a per viam aliam
non scitorum possit contingere aliquid de peccatis
inconuenientibus quod uis forte quibus nullum contingat
Unde multum habet timere quod non dicat aut
quod dicat

De inuidia. Ca. vii.

Inuidia est dolor seu tristitia de bono alieno inquitum. scilicet estimat ut diminutum proprie glorie et excellentie. et inquitum alter excedit ipsum in bonis
Alexander dicit quod tria sunt in inuidia. Vnum est principale. scilicet displicentia visionis siue que est in visionem: dicente seneca. Quicquid mente fugimus in gestu oculis inquitum videmus. Quia sic aliquid placet amanti. ita aliquid displicet inuidenti
Et hec displicentia dicitur non acceptatio: hec displicentia est per visum interiore seu exteriori ore. Secundum est consequens ad primum ut dolor vel odium
Et per illum dolorem vel odium manifestatur primum principale inuidie. scilicet illa displicentia visionis. siue illa non acceptatio. Tertium vero est in quo inuidia radicat. scilicet ira: quod ex ira inueterata nascitur odium et inuidia. Quartum quod in inuidia reperitur preter id quod est peccatum

est pena **V**nde in diffinitōe dī dolor seu tristitia
a. ymmo facit impressionē in corpe ipsa inuī
dia. a. inuīd⁹ seipm prius q̄ inimicū punit. Et
q̄tūm ad hoc q̄rtūz dī inuīdia maximū p̄c̄m
q̄ nullū aliud ita se punit **V**n glō gal. v. Ma
nifesta sunt opa carnis. emulacōes a. inuīdie
Glosa dicit amb. **H**uic vultus tumax. toruus
aspect⁹. pallor i facie. i labijs tremor ē. est stri
dor i dentib⁹. v̄ba rabida a. effrenata. ciuitia
man⁹ ad violentiā p̄mpta. a. si gladio interim
vacua. odio tū furiate mētis ē armata **R**espīc
āt p̄riā excellentiā inuīd⁹ aliter q̄ supb⁹. licz
in vtroq̄ vicio excellentia sit motiū. q̄ excel
lencia que ē supbie non ponit q̄ diminuat v̄l
aufert bonū in alio: s̄ excellentia inuīdie hoc
po nit. **I**n supbia enim ē amor excellentie v̄ ex
celsitudinis. a. hec ē magnitudinis in potētia l
magnitudinis in aliquo alio tono **S**z non po
nit q̄ minuat v̄l aufert aliud in alio tono.
Vnde supbus vult excellere super alios. s̄ nō
appetit racōe superbie q̄ aliquis amittat ali
ud ne auferatur v̄l minuat tonum suū.
sed appetit excellere sup ipsum. **S**ed excellen
cia in inuīdia dicit^r comparatiue. q̄ inuīdia vult
sup alios excellere. et eorum excellentiam vel
tonū minū v̄l aufert **S**ed hoc ē quia appetit
excellenciaz singulariter. **V**nde singularitas ē

adūda suē excellētē. a tōe illi⁹ appetit bonuz
in alio minū vel auferri. et ideo eē inuidia di
cit de excellēcia litigare. Ex quo eē patet q̄ i
uidus vt sic s̄p maiorē vel minorē se existimat
Inuidia eē inq̄tuz h̄mōi semp est respectu su
perioris in p̄nti vel in futuro Superioris dico v̄l
simpliciter v̄l s̄m estimacōez inuidētis Vnde
inuidet parib⁹ nō q̄ pares: sed ne fiant illi su
periores. Inuidet inferiorib⁹ nō q̄ inferiores
sed ne fiāt ei pares. Dūt etiā emulatio a inui
dia soluz q̄ primū est in exteriori effectu. scāi
dū vero i corde **H**ec de alex. vide de hoc s̄p. Dif
ferūt p̄tēra s̄m thō. inuidia a odiū. q̄ inuidia
est q̄ diffinita ē Sed odiū est appetitus v̄l desi
derium mali p̄imi absolute v̄ inq̄tum malū
Sed inuidus appetit malum alteri⁹ p̄pter ap
petitum glorie. Iratus autē appetit maluz alte
rius sub racōe iuste v̄mdicte. Odiū vero dei
ex deliberaōe p̄cedēs est simpliciter maximū
oim p̄cōrum. et p̄c̄m in sp̄m sc̄m. ac om̄s
eiusdē. vi. species nesciēs de hoc habes supra
c. s̄. xvi **I**git̄ odiū p̄imi dupliciter omittit̄.
Vno modo quo ad naturā a est q̄n aliq̄s p̄i
mum ledere intendit. in manifesto v̄l in ocul
to. **A**lio mō quo ad grām. a est q̄n aliq̄s p̄i
mū ledere intendit aut i manifesto a in ocul
to quo ad grām **I**nuidia directe cōtrariat̄

præcepto de dilectione primi. De q̄ dilectione
dat cancella. v. regulas **P**rima diligere pri
mum sicut seipsum est velle proximo ea oia que
sunt recta rationem homo vellet sibi primum suum
velle **N**ec autem sunt indispenſabiliter bona carita
tis et glorie **S**ecunda quod bonis fortune et natu
re et gratie et gratis date possunt homines abuti
in p̄niciem suam aliorum: non quilibet tenet velle
illa cuiusque primo suo. sed aliquando non vel
le Quia et sicut recta ratio ita debet homo vel
le de seipso Sic iudex cum amore proximi necat
ipsum. aut bonis spoliatur Sic ingenium et scien
tia et diuicie possunt desiderari isti vel illi proxi
mo non adesse dum noctura credunt **T**er
tia ab inimico parato totaliter satisfacere de
iniuria ego teneor satisfactionem suscipere vel
indulgere. tamen verbum meum aut societatem
solitam. aut alia dilectionis signa possum in
terdicere ad mei et sui cautelam et non ad ranco
rem **Q**uarta inimicum non paratum corrigi
diligere quantum sufficit ad salutem si ei nolo
malum damnationis neque damni temporalis
per iniusta media **Q**uinta inimico meo incor
rigibili optare perhas habeo ut taliter sibi sit
in anima vel in rebus. qualiter sufficit ad hoc
quod neque mihi neque rei publice alias iniuste da
num possit inferre. **E**st inuidia ex suo gene

peccm mortale. qz dicitur de stratiatur bono pri
mi vel diuino. scilicet caritati que cogaudet veritati
nec emulat. Aliqu inuidia nullum est peccm
viz quando dolor de alieno bono est motus p
mo mo primus ex natura siue negligētia vo
luntatis veniens. sicut quidaz naturaliter in
uidi sūt Et illa non est in ptate nostra qz pue
nit ex malicia aliqui melancolice. ¶ Veniale
peccm est inuidia v tristitia de alieno bono qn
est motus secūdo modo primus v quādo ap
petitus sine cōpleta deliberatione tali passiōe
afficitur. Cum aut dicit q inuidia ē tristitia de
alienis bonis; notat sanctus thomas q tristitia
pōt quatuor modis de bonis otingere ¶ Unomō
quādo aliquis dolet de bono alicuius inq̄tuz
ex eo timetur nocumentum vl sibiip̄si; vl ec
alijs bonis. Et talis tristitia non est inuidia;
a pōt esse sine peccō. Alio modo potest quis tri
stari de bono alteri non ex eo q ipse hz bonū
sed ex eo q nobis deest bonum illud qd hz ip
se. a hoc pprie ē zelus fm phm. Et si iste zelus
sit cca bona hōesta; laudabil ē fm illud v coe.
riij. Emulamini spūalia. Si aut sit de bonis tē
poralib; pōt esse cu; peccō a sine peccō. Tercio
modo aliqs tristat de bono alteri inq̄tum il
le cui accidit bonum ē eo indignus que quide;
tristitia non pōt idē non delect sine peccō oriri

ex bonis honestis. ex quibus alijs iustis efficiat
sicut dicit philosophus Sed de diuicijs a de talibus que prout
uenire dignis a indignis. a que talia bene eueniunt
et indignis ex iusta dei ordinatione seu disposi-
tione vel ad eorum correctionem vel ad eorum damna-
tionem Ideo talis tristitia prohibet in peccatis. Noli e-
mulari in malignantibus Quarto modo aliquis tri-
stat de bono alterius in quantum tu alter excedit ipsum in
bonis. Et hoc est et secundum philosophum per se malum: quod dolet
de quo gaudere deberet. scilicet de bono proximi. et est ex ge-
nere suo mortale: nisi quando est imperfectus motus appeti-
tus sensitivus. a quando est passio solus. sicut est in pue-
ris inuenitur de tristitia vero accubie vide infra
c. viij. §. ij. **F**ilia inuidie sunt. v. vna est obuius de
quo dictum est. Alia exultatio in aduersis proximi. ter-
tia est afflictio in prosperis proximi De quibus duabus
est regula illa cancellarij. quod inuidia que est dolor
de alieno bono. vel gaudium de alieno malo ex
genere suo mortale est quod contra caritatem. presertim
si dolor sit de bonis spiritualibus. si ex defectu delibe-
rationis. ut in primis motibus. vel ex malicia con-
plexionis melancholice potest non esse veniale pec-
catum. **Q**uarta filia est detractio. Est autem detrac-
tio demeritio aliene fame per verba occulta. Et fit
vi. modis. Primo quando quis crimine falsum imponit al-
teri Secundo quando peccatum alterius per verba ad auget
scienter. Tercio quando occultum aliquod reuelat

Quarto quoniam id quod est bonum dicitur mala intentione factum esse. Quinto quoniam negat bonum alteri. Sexto quoniam maliciose bonum alteri tacet. Et intellige in omnibus predictis quoniam talia fiunt in fame demeritorum. **D**etractio fit dupliciter peccatum mortale. Primo quoniam quis de alio obloquitur seu detrahit alteri ista intentione ut eius famam demeret. **S**ecundo modo quoniam quis dicit aliqua verba per quae diminuitur fama alicui non hoc intendens. sed aliquid aliud et tamen verbum quod loquitur est a deo graue quod non libenter famam alteri ledat. Et hoc precipue verum in hijs quae pertinent ad honestatem vite. **V**eniens autem peccatum est quoniam aliquis dicit aliqua verba per quae diminuitur fama alteri in modico vel leui non hoc intendens sed aliquid aliud. ut si proferat ex animi leuitate vel propter aliquod non necessarium. **N**ullum vero peccatum est. quoniam per verba alicuius diminuitur fama alteri. ut cum loquens hoc non intendit. sed proferat aliquod bonum debitis circumstantijs obseruatis. **D**e talibus et similibus datur cancella. hanc regulam. **D**etractio que est diminutio fame alteri occulta. vel diffamatio que est publica et contumelia et exprobratio que fiunt in facie eius qui leditur. sunt ex genere suo mortales si damnum vel dedecus sit notabile. Et si non trahantur extra propria rationem. ut si fiant ad cautelam aliorum ne seducantur. **A**ut pro bono rei

publice l' coitatis alicuius. a p correctioe frater
na **S**ed apud imperfectos ista bn agere. s. ali
os recte increpare. sicut a se digne laudae dif
ficilimuz e De pfatis vide supra. c. v. §. ij. in **C**
Sz qd de audiente detractore. Res. q. fm tho. au
diens detrahente a q detractore ad hoc inducit
peccat tm sicut detractor **Q**ui vero detractorem
libenter audit. a detraclio ei placet ppter odium
eius cui detrahit. similiter peccat sic detractor:
ymmo qnq magis. **Q**uando aut detraclio ali
cui non placet s. ex timore vel negligetia vel ee
verecundia quadam omittit repellere detrahente
peccat quide; sed multo min9 q detrahens **E**t
pt fieri in eo ee cui detraclio non placet. moele
pccm tripliciter **V**no mo qn alicui ex officio
incubit detrahente; corrigere. **S**cd ppter aliqd
piculum ois detractoe; **T**ercio ppter timorem
huanu dimittit qui e aliqui mortale pccm. vt
habet supra. c. v. §. xv. a. xvi. **C**Veniale pec
catum e audire detrahente qn alicui no placet
detraclio. sed tm corrigere dimittit ppter timo
rem. verecundiam seu negligetiam p tuc talia no
snt mortalia. **S**z quo dz corrigere quis detrahen
tem Res. si veru dic detractor: dicat ei redargue
do de hoc. q peccat fratri detrahedo l' saltez on
dedo p tristitiam faciei q ei detraclio displiceat
Si at detractor dic falsu. corrigat eu de falsitate

verbo **P**reterea qđ p̄fatis difficili⁹ ē. tenet qđ
ad restitucōz fame sicut ad t̄paliū rerū restitu
cōem. **P**rimo qñ quis abstulit famāz falsū di
cendo a iniuste ordmē. s. debitū nō seruādo. secū
do qñ abstulit famā rerū dicēdo s̄ iniuste puta
qñ aliqđ p̄dit crimē alteri⁹ ōtra ordmē debitū
de hoc vide tractatūquē collegi de manuali cō
fessoz i fine. **Q**uinta filia ē susurratio Est at
susurratio q̄ qđ p̄ occultā oblocucōez inter ai
cos seminare discordiā mitiē a sep̄are amicitia
Profert em̄ talis de primo q̄ p̄nt omouē aim
audientis **E**t q̄uis talis nō m̄tēdat semp̄ sim
pliciter malū dicere. intendit tñ dicere qđ aim
vnus possit p̄urbare ōtra aliū etiā si sit sim
pliciter bonū: a tamen apparens malū inq̄tuz
displicet ei cui d̄i dicit̄ eē susurro biligiuis qđ
idem est. qz susurro m̄ticitur ex v̄traqz p̄te amici
ciam rumpe **E**t ideo duab⁹ linguis v̄titur ad
duos. v̄ni dicens malum de alio: alteri vero di
cens bonum **J**udicium suspiciosum. qz sepe
extra ex inuidia oritur. **I**dem notandū sim
tho. qz iudicium est diffinitio vel determinatio
eius quod iustum est **E**st autem iudicium
in genere tripliciter. **V**no modo quādo est cō
tra reatitudinē iusticie. et tale dicitur iniustū
vel peruersum seu temerarium. cum non fit de
bitis obditionibus ab illo qui habet potest atē

¶ n

iusticie **S**ecundo modo quando iudicat homo in hijs in quibus
non habet auctem. a deo iudiciu v furpatu. sumit
qz ex pte ipsi p que fit iudiciu. **A**lio modo dicitur p
sumptuosu. qz presumit id qd ad se non ptinet
puta qn aliqs iudicat de intencōe cordis l ali
is incertis **S**imiliter qn homo non habet iurisdictōem
vel si habet non extendit ad illam causā vel psonā
Vnde peccm ē iudicare de reb⁹ dīnis que sūt su
pra nos que debem⁹ simplici corde credē non
scrutari temerarie **S**ic nec secularis iudex dicit iu
dicare de clericis vbi ei non subicit **T**ercio modo
qn dicitur rectitudo rōis. puta qn aliqs iudicat
de hijs que sūt dubia vel occulta ppter aliqs le
ues coniecturas. a sic dicitur iudiciu suspitionis l te
merarium **P**ro cuius intellectu notat alexā
der q iudicium ē sententia firmata. **S**uspicio
nō iudiciu sed ē opinio mali vt dicit thomas
ex leuib⁹ procedēs iudicijs. vel quod idē ē
vt alexander dicit acceptatio vni⁹ pti⁹ cum
formidine alteri **E**t de ista suspiciōe dicit alex
ander q prauum iudicium ē ex errore proce
dens temeraria sententia. vel suspicio mali de
occultis aliorum. **E**t dicit sanctus thomas q
potest fieri tripliciter s̄m tres grad⁹ **P**rimus
est quādo homo ex leuib⁹ iudicijs de bonitate
alicuius dubitare incipit. et hoc est leue a ve
male peccm. **S**ecundus ē cum aliquis p certo

maliciā alteri⁹ estimat ex leuīb⁹ iudicijs et si
hoc sit de aliquo gūi: ē pccm mortale inq̄tum
nō est sine cōceptu p̄imi. Sic eē dubia in p̄i⁹
interpretando quo ad vitā p̄imi. in grauib⁹ de
terminādo siue diffinēdo ē simile pccm **Canē.**
addit zelotipia q̄ est vehemens amor suspici
onus non satis fidēs de re amata. et ille suspiti
ones maluolet vt dum aliq̄s semp putat irri
deri a falli. vt quidā melācolici. a quidā ex r̄i
giosis. tales facilliter cadūt si non reprimantē
S; si addat cōsensu liter. sūt vt plurimū mor
talia delicta aut mortaliū delictoz vehemēs cā
Tercio qm̄ aliquis iudex ex suspiciōe p̄cedit ad
aliquē cōdemnandū: a hoc eē est mortale pccm
Judicare autē alterū t̄p̄ malum si fiat ex offici
o iudicij a p̄ testes legitimos non ē ex se ma
lum sed virtuosū. eē si p̄ cōfessionem aut aliter
sciret esse p̄ iudicem innocens nec aliud pate
ret effugiū; quā suo sūngeretur officio. Sed
quereres ex qua suspiciōe potest dici iudicium
rectum a ex q̄ non **Res. alexan.** Est iudiciū; qd̄
dam eoz que occulta sūt in corde. a ē iudiciū;
aliud eoz que sūt in ope **Quorundā** pōt esse
probatio. quorundā non **Ocultoz** ergo cor
dis a occultoz simpliciter operis non ē faciē
dum iudiciū p̄ suspicionem. vt homo solis su
spiciōibus imitatur **Vbi** vero est opus qd̄ p̄

signa pbari p̄t: distinguendū ē Est ei suspicio
similiter presūpcio triplex. temeraria. p̄babi
lis. & violenta **T**emeraria q̄n multa sūt signa
boni & pauca mali. & tunc iudicare ex suspicōe
& condemnare ē p̄ccm mortale si fiat cū delibera
cōe. vt in **1^a 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a 7^a 8^a 9^a 10^a 11^a 12^a 13^a 14^a 15^a 16^a 17^a 18^a 19^a 20^a 21^a 22^a 23^a 24^a 25^a 26^a 27^a 28^a 29^a 30^a 31^a 32^a 33^a 34^a 35^a 36^a 37^a 38^a 39^a 40^a 41^a 42^a 43^a 44^a 45^a 46^a 47^a 48^a 49^a 50^a 51^a 52^a 53^a 54^a 55^a 56^a 57^a 58^a 59^a 60^a 61^a 62^a 63^a 64^a 65^a 66^a 67^a 68^a 69^a 70^a 71^a 72^a 73^a 74^a 75^a 76^a 77^a 78^a 79^a 80^a 81^a 82^a 83^a 84^a 85^a 86^a 87^a 88^a 89^a 90^a 91^a 92^a 93^a 94^a 95^a 96^a 97^a 98^a 99^a 100^a**
dicitū est. **S**i vero fuerit suspiti
o probabilis. q̄n multa sūt signa mali & pau
ca boni. tunc iudicare ex hmōi p̄ccm est: s̄ nō
ita graue. sed veniale dum stat in suspicōe **S**i
vero veniat ad assercōez firmā cū p̄tinacia: p̄
sumit esse mortale **I**tem ē suspicio violenta cū
om̄ia signa mali apparent & nulla boni. & tunc
non ē p̄ccm **E**t de isto ec̄ dicit cancel. sic **J**udica
re p̄pria estimatiōe aliū ex aptis signis exte
riorib⁹ que non p̄nt bene fieri. non ē ex se pec
catū mortale. licet q̄nq; sit curio sitas venialis
Quq; mortalis dum homo ab alijs meliorib⁹
aut debitis nimis impedit. aut dum p̄ hoc in
supbia; erigit. **Q**uerit de quib⁹ p̄sonis p̄s
sit iudicium suspiciosū haberi & de quib⁹ non
Res̄ idem per sex regulas. **P**rima de eo de quo
constat esse bonum non est iudicandum esse
malum **E**t si iudicatur est p̄ccm: alias iniuria
fieret p̄rimo **S**ecūda de eo econūso de quo con
stat esse malū. si iudicat̄ v̄l dī esse bonū: ec̄ est
p̄ccm: q̄ ē mendaciū. **T**ercia vbi vero non cō
stat de aliquo q̄ sit bon⁹. nec cōstat q̄ sit mal⁹

presumendum est ibi de quolibet iuxta regulam iuris quod sit bonum donec constet vel appareat contrarium et tunc potest contingere quod ille sit malus. **Quarta** non autem de quolibet presumendum est quod sit malus donec constet contrarium. **Quinta** quod quis in uno quoque sit aliquid preeminencia. dicente apostolo quod arbitremur alios superiores. Hoc intelligendum est ad imitationem eius humilitatis nostre. quod quantum bonum contulerit deus alij nescimus. Non tamen si constet de malicia actuali per tempus illud. debemus ipsum iudicare bonum. Et quod in quolibet instanti malus penitere potest. ideo si post actum peccati mortalis appareat in tali signa penitentiae. suspicandum est ipsum esse bonum. quod quis et in bono aliter sit quam in malo. quod per uno malo de quo constat potest dici malus. Pro uno vero bono de quo constat. non potest propter hoc iudicari siue diffimari bonum. Bonum enim est in uno modo. malum autem omnifarium secundum deum. Aliter autem est iudicandum de actibus quam de personis quod se possumus iudicare bonas presumendo quod uerse sint statim. **Queritur** cum dubia sint in meliorem partem interpretanda. cur hoc sit Res. secundum thomam. Quia sic non fit iniuria primo. alias fieri posset. Alexander vero dicit idem quod secundum senecam ex humanitate sapientis quicquid accipit bene illud interpretando leuat et magnificat. quicquid dubium est ex humanitate inclinat in meliorem. **Et** si queritur quid

¶ III

fit ista hūanitas **Ref.** Est vis infusa hūane na-
ture a principio q̄ sic p̄ hūc habitum fit respectus
ad p̄p̄riā salutē: sic p̄ hūc habitum nature. fit
respectus ad ea q̄ sunt p̄ximī **Querit̄** An de
occultis cordis hō abū iudicare possit. **Ref.** So-
lius dei ē iudicare de occultis cordis iudicō cer-
titudinis **Sz** q̄ p̄uū. xxvij. **Sz** Quō in aq̄ resplē-
det vultus p̄spiciētis: sic corda hōim māifesta
sunt prudentib⁹. Et ec̄c. xix. Ex visu cognoscit̄
vir et ab occurſu faciēi sensat⁹ **Math.** q̄. vij.
A fructib⁹ eorū cognoscetis eos **I**deo alexan-
ad primā auctem dicit sic. **I**lla manifestatio
qua corda dicunt̄ esse manifesta prudentibus
non ē nisi quedā notīcia fm̄ oīeduram. p̄pter
quā non d̄z homo p̄cedere ad iudiciū bonitatis
aut malicie fm̄ certitudinē. **Sz** ex hoc p̄t oriri
q̄daz p̄sūptio. **S**iliter dic̄ ad secūdā dicend̄
ec̄. q̄ oīedūā cātur ex iudicijs ext̄iorib⁹ eorū q̄
latēt̄ i corde **A**d terciā v̄o dic̄ q̄ fr̄cis dicunt̄
illa iudicia manifesta p̄ q̄ p̄t eē cognicō p̄sū-
p̄cōis nō certitudis. **V**el si p̄ fr̄cis mtelligunt̄
p̄ccā tūc sūt ea q̄ sūt manifestayt̄ blasphemia
furta ac̄. a p̄ illa iudicare p̄mittit̄ **Q**ueritur
An hō seip̄sū de occultis cordis iudicare possit
iudicio diffinīcōis **Ref.** fm̄ e undē p̄. v. oclūſio-
nes **P**rima loq̄ndo de p̄sona a de futuro etiā de
fragilitate sua. aut de p̄tinēte ad fragilitatem

fatis de se certā. quis potest pferre smam. De
virtute aut suavi aut nunq̄ p̄t de se ferre se
tenciā verā. potest tñ hō qui nō h̄z ofciā ma
li habē certitudinē ofidencie de futuris a si nō
certitudinē iudicij. **Vñ. Jo. iij.** Si cor nostrū
non reprehēderit nos fiduciā hēm⁹ ad deum q̄
quicq̄d petierim⁹ accipiem⁹. **Secda** loquēdo de
facto p̄sone de actōe a de p̄nti: tunc hō p̄t de se
certam dare smam quo ad gen⁹ opis boni v̄l
mali v̄l m̄d̄ntis. **Tercia** loquēdo quo ad p̄so
nam. tunc de malo p̄t homo iudicare. s̄ de bo
no nō. nisi fuerit ex sp̄ali gracia data a dño. si
cut qñ dixit ap̄l̄us. **Certus** s̄i q̄ nec mors aē.
me sepabūt a caritate xp̄i. **Potest** tñ vt p̄ri⁹
didū est haberi certitudo cōfidencie **Quarta** dit
bia de p̄ri⁹ factis in p̄tem deteriorē sūt interp̄
tanda quo ad suscep̄tōem p̄m̄e **Hec** aut̄ inter
pretari non ē affirmare l̄ iudicare simpliciter
s̄ se gerē circa dubiū. ac si deteri⁹ otigisset. **Quī**
ta. null⁹ in hac vita iudicābus est t̄q̄ dignus
inferno: q̄ sp̄s sanctus op̄atur subito. **Simi**
liter ḡ in alieno hoīe vt plurimū facta. non p̄
sona sunt a nobis iudicanda

De accidia. Ca. viij.

Accidia s̄m̄ thō. ē tristitia de sp̄uali bo
no inq̄tum ē diuiz. ad q̄s q̄s de neces
sitate tenet vt qñ ratio ofentit i fugā